

การมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลของนักศึกษา

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์*

POLITICAL PARTICIPATION IN THE DIGITAL AGE AMONG STUDENTS OF BOROMARAJONANI COLLEGE OF NURSING SURIN

นรมน สมัครสมาน, จิรายุ ทรัพย์สิน, ศศิธร ศูนย์กลาง

Naramon Samaksamarn, Jirayu Supsin, Sasithorn Soonklang

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

Surindra Rajabhat University

Corresponding Author E-mail: packpack.ns@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ 2. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ และ 3. เสนอแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างเหมาะสม ใช้ระเบียบวิธีแบบผสมผสาน ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยการวิจัยเชิงปริมาณใช้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาลจำนวน 227 คน จากประชากร 522 คน คำนวณด้วยสูตรทาร์โย ยามาเน่ และการสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 0.978 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันและการวิเคราะห์ถดถอยพหุ สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้ผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 8 คน ที่คัดเลือกแบบเจาะจงเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก และวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1. นักศึกษามีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ทักษะการรู้เท่าทันสื่อและข้อมูลข่าวสาร และทัศนคติทางการเมือง และ 3. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างเหมาะสม พบว่า การทำให้นักศึกษาสามารถเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร และความคิดเห็นทางการเมืองจากแหล่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและหลากหลายผ่านโซเชียลมีเดียตั้งนั้นจึงควรเน้นการส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะในการรู้เท่าทันและคัดกรองข้อมูลดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อใช้ประโยชน์จากการเข้าถึงข้อมูลที่หลากหลายนี้ในการวิเคราะห์และมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างสร้างสรรค์ต่อไป และควรจัดกิจกรรมเสวนาและอบรมการรู้เท่าทันสื่อ เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ วิเคราะห์ข้อมูลอย่างมีวิจารณญาณ และกล้าแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ต่อไป

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วมทางการเมือง; ยุคดิจิทัล; นักศึกษาพยาบาล; วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์

Abstract

Objectives of this research article were: 1. To study the level of political participation in the digital age among students at Boromarajonani College of Nursing, Surin; 2. To analyze the factors affecting political participation in the digital age among students at Boromarajonani

*Received November 11, 2025; Revised March 5, 2026; Accepted March 13, 2026

College of Nursing, Surin; and 3. To propose appropriate guidelines for promoting and developing political participation among students in the digital era, conducted by the mixed-methods combining quantitative and qualitative researches. The quantitative research used a sample of 227 nursing students, derived from a population of 522, calculated using Taro Yamane's formula and stratified random sampling. The research instrument was a questionnaire with a reliability coefficient of 0.978. Data were analyzed using mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and multiple regression analysis. For the qualitative research, eight key informants were purposefully selected. Data were collected through in-depth interviews and analyzed using content descriptive interpretation.

The results revealed that: 1. The overall level of political participation in the digital age among students was at a moderate level; 2. The factors affecting political participation in the digital age were at a high level, namely political knowledge and understanding, media and information literacy, and political attitudes; and 3. The analysis of recommendations for promoting and developing political participation among students in the digital age appropriately was found that enabling students to access political information, news, and opinions from various sources quickly and diversely through social media should be emphasized. Therefore, students should be encouraged to develop skills in media literacy and effective digital information filtering in order to utilize diverse information for analysis and constructive political participation. In addition, discussion activities and media literacy training should be organized so that students can gain knowledge, analyze information with critical judgment, and express opinions constructively.

Keywords: Political Participation; Digital Era; Nursing Students; Boromarajonani College of Nursing Surin

บทนำ

ในศตวรรษที่ 21 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์อย่างรอบด้าน โดยเฉพาะในยุคดิจิทัลที่การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเป็นไปอย่างรวดเร็วและไร้ขีดจำกัดผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สื่อสังคมออนไลน์จึงกลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารของสังคมร่วมสมัย ไม่เพียงทำหน้าที่เป็นพื้นที่สำหรับการติดต่อสื่อสารหรือการบริโภคข้อมูลเพื่อความบันเทิงเท่านั้น หากแต่ยังเป็นเวทีสาธารณะสำหรับการแสดงความคิดเห็น การแลกเปลี่ยนมุมมอง และการมีส่วนร่วมในประเด็นสังคมและการเมือง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทใหม่ของสื่อสังคมออนไลน์ในฐานะกลไกสำคัญของการมีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตย (Kaplan & Haenlein, 2010)

ในบริบทของประเทศไทย บทบาทของสื่อสังคมออนไลน์มีความโดดเด่นเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนและนักศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความคุ้นเคยกับเทคโนโลยีดิจิทัล และใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ในการรับรู้ข่าวสารและแสดงความคิดเห็นทางการเมืองอย่างแพร่หลาย เหตุการณ์ทางการเมืองในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะการเคลื่อนไหวเรียกร้องประชาธิปไตยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2563 เป็นต้นมา สะท้อนให้เห็นว่า เยาวชนและนักศึกษาเป็นกลุ่มสำคัญในการขับเคลื่อนกิจกรรมทางการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ อย่างไรก็ตาม

รูปแบบและระดับของการมีส่วนร่วมดังกล่าวอาจแตกต่างกันไปตามบริบททางสังคม การศึกษา และวิชาชีพ ซึ่งยังเป็นประเด็นที่ต้องการการศึกษาเชิงลึกเพิ่มเติม

แนวคิดเรื่องการเมืองมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) และความเป็นพลเมือง (Civic Engagement) อธิบายว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการเลือกตั้งหรือกิจกรรมทางการเมืองแบบดั้งเดิมเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการแสดงความคิดเห็น การรับรู้ข่าวสาร การรณรงค์ และการเคลื่อนไหวผ่านพื้นที่สาธารณะรูปแบบใหม่อย่างสื่อสังคมออนไลน์ แนวคิดประชาธิปไตยดิจิทัล (Digital Democracy) ชี้ให้เห็นว่าสื่อสังคมออนไลน์สามารถลดข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ เปิดโอกาสให้ประชาชน โดยเฉพาะเยาวชน เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองได้อย่างเสรีมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การมีส่วนร่วมดังกล่าวยังได้รับอิทธิพลจากปัจจัยส่วนบุคคล บทบาททางสังคม และทัศนคติทางวิชาชีพ (Rainie et al., 2012)

นักศึกษาพยาบาลในสถาบันการศึกษาของรัฐ เช่น วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ ถือเป็นเยาวชนวิชาชีพที่มีบทบาทสำคัญต่อระบบสุขภาพและสังคมไทยในอนาคต อย่างไรก็ตาม การศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาพยาบาลผ่านสื่อสังคมออนไลน์ โดยเฉพาะในบริบทพื้นที่ต่างจังหวัด ยังมีอยู่อย่างจำกัด การวิจัยในครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาบทบาทของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ เพื่อทำความเข้าใจรูปแบบการใช้งาน ลักษณะการมีส่วนร่วม และปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางการเมือง อันจะนำไปสู่การเสนอแนวทางในการส่งเสริมความเป็นพลเมืองเชิงวิชาชีพอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของสังคมไทย (Howard & Hussain, 2013)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์
3. เพื่อเสนอแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างเหมาะสม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบของการวิจัย

ผู้วิจัยเลือกใช้การวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods) โดยผสมผสานการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) กับการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

2. ประชากร และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

2.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ ชั้นปีที่ 1-4 ในปีการศึกษา 2568 จำนวน 522 คน (งานทะเบียนและประมวลผล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์, 2568)

2.2 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คำนวณตามสูตรของ Yamane (1973) ได้เท่ากับ 227 คน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามระดับชั้นปีการศึกษา เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนของประชากรได้อย่างเหมาะสม

2.3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ จำนวน 8 คน คัดเลือกโดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการติดตามหรือมีส่วนร่วมทางการเมือง

ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ โดยคำนึงถึงความหลากหลายด้านเพศ ชั้นปี และระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สะท้อนมุมมองที่หลากหลายและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

3. เครื่องมือที่ใช้การวิจัย

3.1 การวิจัยเชิงปริมาณ เป็นแบบสอบถามโดยแบ่งเป็น 4 ตอนคือ ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปีการศึกษา ท่านเคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมืองหรือไม่ ระดับความสนใจทางการเมืองของท่าน ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ทักษะการรู้เท่าทันสื่อและข้อมูลข่าวสารและทัศนคติทางการเมือง ของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ จำนวน 3 ด้าน ตอนที่ 3 แบบสอบถามระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ จำนวน 3 ด้าน ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า Rating Scale 5 ระดับ นำมาหาคุณภาพของเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน (Index of Item-Objective Congruence: IOC) และทำการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นในภาพรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.978

3.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง ในประเด็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บข้อมูลแบบสอบถามจากนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ ชั้นปีการศึกษาที่ 1-4 จำนวน 227 คน และสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 8 คน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิจัยเชิงปริมาณ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปและระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา จากนั้นวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลด้วย การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้วิธีการคัดเลือกตัวแปรแบบขั้นตอน (Stepwise)

5.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึก และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา รวมถึงการเชื่อมโยงข้อมูลกับกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้ที่สมบูรณ์จากผลการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.58$, S.D. = 0.791) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ ด้านการเคลื่อนไหวหรือสนับสนุนประเด็นทางด้านการเมืองผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เป็นด้านที่มีระดับสูงที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.83$, S.D. = 0.862) รองลงมา คือ ด้านการติดตามข้อมูลข่าวสารและแสดงออกบนโซเชียลมีเดีย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = 0.881) ตามลำดับ และท้ายสุด คือ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองในโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.18$, S.D. = 0.935) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ 4 ด้าน โดยภาพรวม จำแนกตามรายด้าน

(n = 227)

การมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
ด้านการติดตามข้อมูลข่าวสารและแสดงออกบนโซเชียลมีเดีย	2.75	0.881	ปานกลาง	2
ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองในโลกดิจิทัล	2.18	0.935	น้อย	3
ด้านการเคลื่อนไหวหรือสนับสนุนประเด็นทางด้านการเมืองผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์	2.83	0.862	ปานกลาง	1
ภาพรวม	2.58	0.791	ปานกลาง	-

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ พบว่า โดยภาพรวม ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ด้านทักษะการรู้เท่าทันสื่อและข้อมูลข่าวสาร และด้านทัศนคติทางการเมือง มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลในทิศทางเดียวกัน และอยู่ในระดับต่ำถึงปานกลาง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลของนักศึกษาได้รับอิทธิพลจากหลายปัจจัยร่วมกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้ความเข้าใจทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับการติดตามข้อมูลข่าวสารและการแสดงออกบนโซเชียลมีเดียในระดับต่ำ แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองมากขึ้น มีแนวโน้มติดตามและแสดงออกทางการเมืองผ่านสื่อดิจิทัลเพิ่มขึ้นในระดับหนึ่ง ขณะที่ความสัมพันธ์กับด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองในโลกดิจิทัล และด้านการเคลื่อนไหวหรือสนับสนุนประเด็นทางการเมืองผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์อยู่ในระดับต่ำมากหรือไม่พบความสัมพันธ์อย่างชัดเจน สะท้อนว่านักศึกษายังมีความระมัดระวังในการเข้าร่วมกิจกรรมหรือแสดงบทบาททางการเมืองเชิงรุกในพื้นที่ดิจิทัล

ด้านทักษะการรู้เท่าทันสื่อและข้อมูลข่าวสาร พบว่ามีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลในระดับต่ำ โดยเฉพาะความสัมพันธ์กับด้านการเคลื่อนไหวหรือสนับสนุนประเด็นทางการเมืองผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม สะท้อนให้เห็นว่า นักศึกษาที่มีทักษะการรู้เท่าทันสื่อสูงอาจมีการใช้วิจารณญาณในการแสดงออกทางการเมืองมากขึ้น และเลือกมีส่วนร่วมอย่างระมัดระวังมากกว่าการแสดงออกเชิงรุก

ส่วนด้านทัศนคติทางการเมือง พบว่ามีความสัมพันธ์กับการติดตามข้อมูลข่าวสารและการแสดงออกบนโซเชียลมีเดียในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองในโลกดิจิทัลในระดับต่ำ แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีทัศนคติทางการเมืองในเชิงบวกมีแนวโน้มสนใจและติดตามประเด็นทางการเมืองผ่านสื่อดิจิทัลมากขึ้น แต่ยังคงจำกัดบทบาทการมีส่วนร่วมให้อยู่ในกรอบที่เหมาะสมกับบริบทของตนเองและวิชาชีพ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าปัจจัยทั้งสามด้านมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลของนักศึกษาในระดับที่แตกต่างกันและสะท้อนลักษณะการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาพยาบาลที่เป็นไปในรูปแบบ “การมีส่วนร่วมอย่างตื่นรู้และระมัดระวัง” ภายใต้บริบทของสังคมดิจิทัล ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าอำนาจพยากรณ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ (Enter) โดยภาพรวม

ตัวแปร	Regression Coefficient (Enter)			
	B	Beta	t	Sig
ด้านความรู้ความเข้าใจทางการเมือง (X ₁)	0.241	0.289	4.215	0.000*
ด้านทักษะการรู้เท่าทันสื่อและข้อมูลข่าวสาร (X ₂)	0.317	0.364	5.182	0.000*
ด้านทัศนคติทางการเมือง (X ₃)	0.198	0.231	3.487	0.001*
ค่าคงที่ (Constant)	0.842	-	2.109	0.036
Multiple R	-	0.619	-	-
R ²	-	0.383	-	-
R ² Change	-	0.374	-	-
F	-	44.72	-	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจทางการเมือง (X₁) ด้านทักษะการรู้เท่าทันสื่อและข้อมูลข่าวสาร (X₂) และด้านทัศนคติทางการเมือง (X₃) เมื่อนำเข้าสมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบ Enter พบว่า ตัวแปรอิสระทั้งสามสามารถร่วมกันพยากรณ์การมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลของนักศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า Multiple R เท่ากับ 0.619 และมีค่า R² เท่ากับ 0.383 แสดงว่า สามารถอธิบายความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลได้ร้อยละ 38.3 และมีค่า Adjusted R² เท่ากับ 0.374 โดยแบบจำลองมีความเหมาะสมทางสถิติ (F = 44.72, p < .05)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (Beta) พบว่า ด้านทักษะการรู้เท่าทันสื่อและข้อมูลข่าวสาร (X₂) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านความรู้ความเข้าใจทางการเมือง (X₁) และด้านทัศนคติทางการเมือง (X₃) ตามลำดับ สะท้อนให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลของนักศึกษาเกิดจากอิทธิพลของหลายปัจจัยร่วมกัน มิได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งเพียงอย่างเดียว ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์ในบริบทสังคมดิจิทัลร่วมสมัย

3. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างเหมาะสม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพสะท้อนภาพรวมของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาในยุคดิจิทัล และนำไปสู่ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม โดยสามารถสรุปได้ดังนี้ 1. ในมิติของการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร พบว่า สื่อสังคมออนไลน์เป็นช่องทางหลักที่นักศึกษาใช้ในการรับรู้ข้อมูล ข่าวสาร และความคิดเห็นทางการเมืองจากแหล่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและหลากหลาย โดยเฉพาะแพลตฟอร์มยอดนิยม เช่น Facebook, TikTok, Line, YouTube และ Twitter ซึ่งถูกใช้ทั้งเพื่อการสื่อสาร การติดตามข่าวสาร และการเรียนรู้ประเด็นสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน อาทิ นโยบายด้านสาธารณสุข การศึกษา และสิทธิของประชาชน อย่างไรก็ตาม ลักษณะของข้อมูลในสื่อดิจิทัลที่มักนำเสนอในรูปแบบกระชับ เช่น คลิปสั้นหรือโพสต์สรุปข่าว ส่งผลให้การรับรู้ทางการเมืองเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่บางส่วนยังขาดการวิเคราะห์เชิงลึกและการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล 2. ในด้านพฤติกรรมติดตามข่าวสารทางการเมือง นักศึกษาส่วนใหญ่มีลักษณะการติดตาม

แบบเชิงรับ โดยเลือกติดตามประเด็นที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและวิชาชีพของตนเองเป็นสำคัญ เช่น นโยบายค่าตอบแทนบุคลากรทางการแพทย์ การดูแลผู้สูงอายุ หรือทุนการศึกษา ขณะเดียวกัน นักศึกษาบางส่วนแสดงความตระหนักถึงปัญหาข่าวปลอมและข้อมูลที่มีอคติทางการเมือง ซึ่งสะท้อนถึงความจำเป็นในการพัฒนาทักษะการรู้เท่าทันสื่อและดิจิทัลอย่างเป็นระบบ 3. ในมิติของการแสดงออกทางการเมืองผ่านสื่อดิจิทัลพบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมที่หลากหลาย ตั้งแต่การแสดงออกเชิงสัญลักษณ์ เช่น การกดถูกใจ การแชร์ หรือการแสดงความคิดเห็นสั้น ๆ ไปจนถึงการแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์ที่มีเหตุผลและอ้างอิงข้อมูลประกอบ อย่างไรก็ตาม นักศึกษาส่วนใหญ่ยังคงใช้ความระมัดระวังในการแสดงความคิดเห็น เนื่องจากคำนึงถึงความเหมาะสมในฐานะนักศึกษาสถาบันวิชาชีพด้านสุขภาพที่ให้ความสำคัญกับจรรยาบรรณและภาพลักษณ์องค์กร ลักษณะดังกล่าวสะท้อนรูปแบบการเป็น “พลเมืองที่ตื่นรู้และเคารพกติกาสังคม” ซึ่งพยายามสร้างสมดุลระหว่างสิทธิเสรีภาพกับความรับผิดชอบ 4. ในด้านความคิดเห็นต่อภาวะระเบียบของวิทยาลัย นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าระเบียบวินัยมีความสำคัญต่อการหล่อหลอมความเป็นวิชาชีพ แต่ในขณะเดียวกันก็เสนอให้สถาบันเปิดพื้นที่สำหรับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะมากขึ้น เช่น การจัดเวทีเสวนา การประชุมสภาจำลอง หรือการจัดตั้งชมรมด้านพลเมือง เพื่อส่งเสริมการฝึกทักษะการอภิปรายอย่างสร้างสรรค์ภายใต้กรอบกฎหมายและจริยธรรม ข้อคิดเห็นดังกล่าวสะท้อนความต้องการสร้างความสมดุลระหว่างการรักษาระเบียบของสถาบันกับการส่งเสริมเสรีภาพทางความคิดในสังคมประชาธิปไตย

จากผลการวิเคราะห์ทั้งหมด สามารถสังเคราะห์แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาในยุคดิจิทัลได้ใน 2 แนวทางสำคัญ ได้แก่ 1. การพัฒนาทักษะการรู้เท่าทันสื่อและดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักศึกษาสามารถคัดกรอง วิเคราะห์ และใช้ข้อมูลทางการเมืองอย่างมีวิจารณญาณและลดความเสี่ยงจากข่าวปลอมหรือข้อมูลที่บิดเบือน 2. การจัดกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ภายในสถาบันที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ฝึกการอภิปราย และมีส่วนร่วมในประเด็นสาธารณะอย่างเหมาะสม โดยบูรณาการเนื้อหาเรื่องสิทธิ หน้าที่ และความเป็นพลเมืองไว้ในรายวิชาและกิจกรรมพัฒนา นักศึกษา

แนวทางดังกล่าวจะช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาก้าวสู่การเป็น “พลเมืองดิจิทัลที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม” ซึ่งไม่เพียงมีส่วนร่วมในพื้นที่ออนไลน์เท่านั้น แต่ยังสามารถต่อยอดสู่การมีส่วนร่วมในชีวิตจริงอย่างสร้างสรรค์และสอดคล้องกับบริบทวิชาชีพพยาบาล

อภิปรายผลการวิจัย

1 ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านการติดตามข้อมูลข่าวสารและการแสดงออกบนสื่อสังคมออนไลน์อยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองในโลกดิจิทัลอยู่ในระดับน้อย สะท้อนให้เห็นว่า นักศึกษามีความสนใจและรับรู้ประเด็นทางการเมืองผ่านสื่อดิจิทัล แต่ยังคงมีความระมัดระวังต่อการแสดงบทบาทเชิงกิจกรรมลักษณะดังกล่าวอาจอธิบายได้จากบริบทของการเป็นนักศึกษาวิชาชีพด้านสุขภาพที่ต้องคำนึงถึงจรรยาบรรณความเป็นกลาง และภาพลักษณ์ขององค์กรวิชาชีพ ส่งผลให้การมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในรูปแบบของการติดตามข่าวสาร การแสดงความคิดเห็น หรือการแลกเปลี่ยนข้อมูลในสื่อสังคมออนไลน์มากกว่า การเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองโดยตรง ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของศิริพิมพ์ ศรีปลั่งลังก์ (2565)

ที่พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านการติดตามข่าวสาร การสนทนาทางการเมือง และการใช้สื่อออนไลน์เป็นแหล่งข้อมูลสำคัญ ขณะที่การเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองโดยตรงยังอยู่ในระดับที่จำกัด

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัล ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) พบว่า ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจทางการเมือง (X_1) ทักษะการรู้เท่าทันสื่อ และข้อมูลข่าวสาร (X_2) และทัศนคติทางการเมือง (X_3) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลของนักศึกษา และสามารถร่วมกันพยากรณ์การมีส่วนร่วมทางการเมืองได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแบบจำลองมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple R) เท่ากับ 0.619 แสดงถึงความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง และสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลได้ร้อยละ 38.3 ($R^2 = 0.383$) ทั้งนี้ ค่า R^2 Change เท่ากับ 0.374 และค่า F เท่ากับ 44.72 ($p = 0.000$) แสดงว่า แบบจำลองมีความเหมาะสมและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (Beta) พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัล คือ ด้านทักษะการรู้เท่าทันสื่อและข้อมูลข่าวสาร (X_2) ($\beta = 0.364$, $t = 5.182$, $p = 0.000$) รองลงมาคือ ด้านความรู้ความเข้าใจทางการเมือง (X_1) ($\beta = 0.289$, $t = 4.215$, $p = 0.000$) และด้านทัศนคติทางการเมือง (X_3) ($\beta = 0.231$, $t = 3.487$, $p = 0.001$) ตามลำดับแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยเชิงความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เกื้อหนุนให้เกิดพฤติกรรมกรมีส่วนร่วมทางการเมืองในบริบทสื่อดิจิทัลอย่างเป็นระบบ

ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของพรพรรณนันทน์ สายจันดี และคณะ (2565) ที่พบว่า การรับรู้ทางการเมืองและกระบวนการกล่อมเกลารวมถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ ยังสะท้อนให้เห็นว่า การเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมทางการเมือง หากแต่ต้องอาศัยความสามารถในการวิเคราะห์และประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งทัศนคติที่เปิดกว้างต่อประเด็นสาธารณะ ซึ่งจะนำไปสู่การแสดงความคิดเห็น การแลกเปลี่ยนข้อมูล และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมผ่านสื่อดิจิทัลอย่างมีวิจารณญาณ

ดังนั้น การเสริมสร้างความรู้ทางการเมืองควบคู่กับการพัฒนาทักษะการรู้เท่าทันสื่อ และการปลูกฝังทัศนคติทางการเมืองเชิงบวก จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาในยุคดิจิทัล

3. แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลอย่างเหมาะสม ผลการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพสะท้อนว่า แนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมควรมุ่งเน้นการเสริมสร้างทักษะการรู้เท่าทันสื่อควบคู่กับการพัฒนาความรู้และทัศนคติทางการเมือง โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้าถึงข้อมูลจากแหล่งที่หลากหลายอย่างมีวิจารณญาณ และจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ เช่น เวทีเสวนา การอบรมด้านความรู้เท่าทันสื่อ และการบูรณาการประเด็นสิทธิ หน้าที่ และประชาธิปไตยในรายวิชา แนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของสุตารัตน์ ต้นทอง และพระครูปริยัติปัญญาโสภณ (2568) ที่ว่า สื่อออนไลน์เป็นพื้นที่สำคัญในการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการเมืองของเยาวชน ซึ่งสามารถส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมทางสังคมและการเมืองได้ หากผู้ใช้มีทักษะในการคัดกรองและประเมินข้อมูลอย่างเหมาะสม

โดยสรุป การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาพยาบาลมีลักษณะเป็นการมีส่วนร่วมอย่างระมัดระวังและเหมาะสมกับบริบทวิชาชีพ ซึ่งสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นพลเมืองดิจิทัลที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมได้ หากได้รับการส่งเสริมด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติอย่างเป็นระบบ

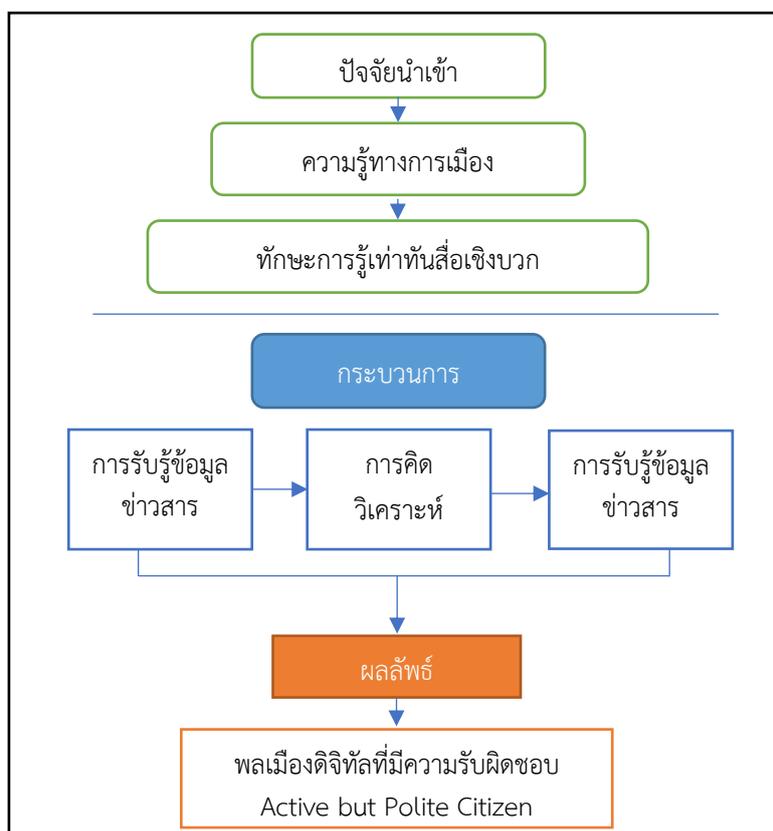

สรุปผลการวิจัยและองค์ความรู้ใหม่

จากการสังเคราะห์ผลการวิจัย ได้องค์ความรู้ใหม่ในรูปแบบ “โมเดลการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลของนักศึกษาพยาบาล” ซึ่งแสดงให้เห็นกระบวนการเชื่อมโยงระหว่างปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ทักษะการรู้เท่าทันสื่อและข้อมูลข่าวสาร และทัศนคติทางการเมืองที่ส่งผลต่อกระบวนการเรียนรู้ทางการเมืองในยุคดิจิทัล ผ่านการรับรู้ข่าวสาร การคิดวิเคราะห์ และการแสดงออกเชิงสร้างสรรค์อย่างมีจริยธรรม ส่งผลให้นักศึกษาก่อรูปเป็น “พลเมืองดิจิทัลที่มีความรับผิดชอบ” หรือ Active but Polite Citizen ซึ่งเป็นรูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เหมาะสมกับบริบทของวิชาชีพพยาบาลในสังคมดิจิทัลปัจจุบัน องค์ความรู้นี้สะท้อนให้เห็นว่าการพัฒนาทักษะพลเมืองดิจิทัลควรเน้นทั้งด้านความรู้ จิตสำนึก และจริยธรรม เพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่สร้างสรรค์และยั่งยืนในกลุ่มเยาวชนวิชาชีพสุขภาพสามารถเขียนความเชื่อมโยงแผนภาพได้ ดังภาพที่ 1 ดังนี้

โมเดลการมีส่วนร่วมทางการเมือง ในยุคดิจิทัลของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์

ภาพที่ 1 โมเดลการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลของนักศึกษาพยาบาล

ที่มา: นรมน สมัครสมาน และคณะ

จากการสังเคราะห์ผลการวิจัยสามารถอธิบายความเชื่อมโยงของแผนภาพโมเดลการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ ได้ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาเริ่มต้นจากปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองและทักษะการรู้เท่าทันสื่อ

และข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการรับรู้และตีความประเด็นทางการเมืองในบริบทดิจิทัล ปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อกระบวนการเรียนรู้ทางการเมือง ผ่านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อดิจิทัล การคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ และการแสดงออกทางการเมืองในลักษณะสร้างสรรค์และมีจริยธรรม กระบวนการเหล่านี้นำไปสู่ผลลัพธ์คือการก่อรูปของนักศึกษาในฐานะ “พลเมืองดิจิทัลที่มีความรับผิดชอบ (Active but Polite Citizen)” ซึ่งเป็นรูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีความตื่นตัว แต่ดำเนินการอย่างสุภาพ เหมาะสม และสอดคล้องกับบริบทของวิชาชีพพยาบาลในสังคมดิจิทัลปัจจุบัน ทั้งนี้ โมเดลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาควรเน้นการบูรณาการความรู้ ทักษะการคิดวิเคราะห์ และจริยธรรม เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. สถาบันการศึกษาควรกำหนดนโยบายส่งเสริมการพัฒนาความเป็นพลเมืองดิจิทัล (Digital Citizenship) ของนักศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยเชื่อมโยงความรู้ความเข้าใจทางการเมืองเข้ากับจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาล
2. ผู้บริหารควรสนับสนุนให้มีพื้นที่ทางวิชาการสำหรับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะและการเมืองที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและสังคม ภายใต้กรอบของกฎหมายและระเบียบของสถาบัน
3. ควรกำหนดแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษา เพื่อสร้างสมดุลระหว่างเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและความรับผิดชอบต่อวิชาชีพ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ควรบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับการรู้เท่าทันสื่อและข้อมูลข่าวสาร ความรู้ด้านสิทธิ หน้าที่ และกระบวนการทางการเมือง เข้าไปในรายวิชาและกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
2. ควรจัดกิจกรรมเชิงปฏิบัติ เช่น การประชุมสภาจำลอง การเสวนาทางสังคมและการเมืองด้านสาธารณสุข หรือการอภิปรายเชิงนโยบาย เพื่อฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์และการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์
3. ควรส่งเสริมโครงการหรือกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบที่เหมาะสมกับบริบทของนักศึกษาพยาบาล เช่น โครงการส่งเสริม “พลเมืองดิจิทัลที่มีความรับผิดชอบ”

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรขยายการศึกษาไปยังนักศึกษาในสถาบันการศึกษาประเภทอื่นหรือพื้นที่ที่มีบริบททางสังคมและวัฒนธรรมแตกต่างกัน เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี หรือสถาบันอุดมศึกษาในเขตเมืองและชนบท
2. ควรศึกษาปัจจัยเพิ่มเติมที่ยังไม่ได้รวมอยู่ในการวิจัยครั้งนี้ เช่น บทบาทของครอบครัว วัดหรือสถาบันทางศาสนา สภาพเศรษฐกิจ และอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนหรือชุมชนออนไลน์ ที่อาจส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา
3. ควรใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพเชิงลึกหรือการวิจัยแบบผสมผสานในระยะยาว เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในยุคดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

- งานทะเบียนและประมวลผล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์. (2568). รายงานจำนวนนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ ปีการศึกษา 2568. สุรินทร์: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์.
- พรชรนันท์ สายจันดี และคณะ. (2565). การรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลาทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง ของเยาวชนในประเทศไทย. วารสารพุทธปรัชญาวิวัฒน์, 6(2), 26-40.
- ศิพิมพ์ ศรีปลั่งกัก. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตนักศึกษา หลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญปี 2560. วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 25(2), 140-153.
- สุदारตน์ ต้นทอง และพระครูปริยัติปัญญาโสภณ. (2568). ผลกระทบของสื่อออนไลน์ในยุคดิจิทัลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในสังคมประชาธิปไตย. วารสารพุทธสุขภาวะศึกษาและสังคมศาสตร์, 1(1), 39-49.
- Howard, P. N. & Hussain, M. M. (2013). Democracy's Fourth Wave? Digital Media and the Arab Spring. Oxford: Oxford University Press.
- Kaplan, A. M. & Haenlein, M. (2010). Users of The World, Unite! The Challenges and Opportunities of Social Media. Business Horizons, 53(1), 59-68.
- Rainie, L. et al. (2012). Social Media and Political Engagement. Retrieved March 20, 2025, from <https://shorturl.asia/ubho4>
- Yamane, T. (1973). Statistics: An Introductory Analysis (3rd ed.). New York: Harper and Row.

